

Növekedés – 06.

Alkalom: vasárnap de.

Dátum: 2026.07.05.

Ige:

Mk 4,26-29 ²⁶Jézus ezt is mondta: **Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember magot vet a földbe, ²⁷azután alszik és felkel, éjjel és nappal: a mag sarjad és nő, az ember pedig nem tudja, hogyan. ²⁸Magától terem a föld, először zöld sarjat, azután kalászt, azután érett magot a kalászbán. ²⁹Amikor pedig a termés engedi, azonnal nekiereszti a sarlót, mert elérkezett az aratás ideje.**

1Kor 3,6-7 ⁶Én ültettem, Apollós öntözött, de Isten adta a növekedést. ⁷Úgyhogy az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja.

Bev.: Kedves Testvérek! Folytatjuk tovább ma is a fontos bibliai kifejezések magyarázatát. A múlt vasárnap – biztosan emlékszünk rá – hogy a nyomorúság fogalmáról hallottunk bizonytételt. Csak két gondolatot szeretnék felidézni abból az igehirdetésből. Az első, hogy ha nyomorúságba kerülünk, akkor még fontosabb Istenbe belekapaszkodnunk. Hozzá imádkoznunk, és Benne bízunk.

A második gondolat, ami engem különösen megragadott, hogy rajtunk áll, hogyan viszonyulunk a nyomorúságban Istenhez. Vannak, akik szembe fordulnak vele, mások pedig a nyomorúságban még inkább Istenre bízzák az életüket, és Őerte élnek. Erre adott nekünk nagyszerű, követendő példát Radics vagy Károly Gáspár, aki tragédiák sorozatát élte át, de ő mindezek ellenére még jobban belekapaszkodott Istenbe és az Úr dicsőségére lefordította magyar nyelvre a teljes Szentírást.

1. Mai bibliai fogalmunk a **növekedés**. Ezt szeretnénk mélyebben megismerni az Ige alapján, és azt remélem, hogy mi is többféleképpen növekedni fogunk mind a személyes életünkben, mind pedig gyülekezetünkben.

Rick Warren lelkipásztor tette azt a nagyon egyszerű megállapítást, hogy ami egészséges, az növekszik. És mennyire igaz az, hogy egy egészséges kisgyermeknek nem kell megparancsolni azt, hogy növekedjen, mert magától növekszik.

Ugyanakkor abban a világban, amiben élünk, vannak dolgok, melyek egészségtelenek vagy károsak, és mégis azok növekszenek igazán intenzíven. Az egészségeseknek és a hasznosoknak pedig segíteni kell a növekedést.

2. Mire gondolok ezalatt?

A teremtés történetében arról olvasunk, hogy Isten megteremtette a növényvilágot a teremtés 3. napján. És mindenről azt látta, hogy az jó. Majd egy kicsit közelebről is megnézhetjük a teremtés munkáját, amikor ezeket olvassuk az 1Móz 2,8-9-ben: ⁸Ültetett az Úristen egy kertet Édenben, keleten, és ott helyezte el az embert, akit formált. ⁹**Sarjasztott (növesztett) az Úristen a földből mindenféle fát, szemre kívánatosat és eledelre jót; az élet fáját is a kert közepén, meg a jó és a rossz tudásának fáját.**

Isten jónak teremtett mindent. És a növények a maguk rendje szerint növekedtek és teremtek jó gyümölcsöket. Majd az első emberpár engedetlensége nyomán a bűn befészkelte magát a világba. Az Úr pedig megbüntette Ádámot és Évát. Egyrészt el kellett hagyniuk az Édenkertet, hogy ne legyen lehetőségük enniük az élet fájáról is, miután már a jó és a rossz tudásának fájáról ettek. Az élet tehát, vagyis az örök élet nem szerezhető meg az ember saját akaratából, sem kívánságából. Az ember nem tehet ezért semmit. Az örök élet ettől kezdve kifejezetten az Isten kegyelmétől függ.

Majd így folytatódik az Ige: ¹⁷*Az embernek pedig ezt mondta: Mivel hallgattál feleséged szavára, és ettől arról a fáról, amelyről megparancsoltam, hogy ne egyél, legyen a föld átkozott*

miattad, fáradsággal élj belőle egész életedben! ¹⁸Tövist és bogáncsot hajtson neked, és a mező növényét egyed! 1Móz 3,17-18

A büntetésnek tehát az is része volt, hogy a föld ettől kezdve mindenféle haszontalan gyomot is terem, amivel állandóan küzdenünk kell. Ezt magam is tapasztaltam tegnap, amikor órákon át kapáltam a gatz a kertünkéből. A gyom, a gaz édesgyermek a földnek. Akkor is növekszik és terem, ha nincs eső, ha minden haszonnövény már kipusztul a szárazságtól.

Tehát a bűn következménye az, hogy a haszontalan, a káros növények megállíthatatlanul növekednek és szaporodnak, míg a haszonnövényekről folyamatosan gondoskodni kell, és segíteni kell a növekedésüket.

A bűn lelki következménye is hasonló ehhez. Az emberi rosszaság és gonoszság is teljesen „magától” kialakul és növekszik. Ha egy gyermeket nem nevelnek, hanem csak táplálnak, akkor ösztönösen nem fog törekedni a jóra. De nagyon nagy eséllyel kialakul benne az önzés, és a normális emberi kapcsolatokra nem lesz kész.

A legtöbbször bele sem gondolunk, hogy mennyire fontos a gyermekek életében az, hogy elsősorban a szülő, de az iskola is, és általában a felnőttek, akiket lát, akikkel kapcsolatban van, azok neveljék őket a jóra. A gyerekeket nemcsak növelni kell, hanem nevelni is. Isten Igéje ebben is ad nekünk bölcs tanácsot: **6Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.** Péld 22,6

Ha a gyermeket neki megfelelő módon neveli a szülő, akkor áldássá lesz az a gyermek. Sok mai, modern szülő azonban nagyon sok mindent ráhagy a gyerekekre: akkor eszik, amikor akar; azt eszik, amit akar. Ha nem lenne büntetve az iskolakerülés, a hiányzás, akkor sok szülő sajnos azzal sem törődne, hogy jár-e a gyereke iskolába. Nem tanítják meg köszönni a gyereket, sem egyéb illemszabályra. És ezért bizony sok gyerek ma úgy nő fel, mint a dudva. Növelik, de nem nevelik őket a jóra.

Majd aztán csodálkoznak a szülők, hogy szemtelen és engedetlen lesz a gyerekük. Később pedig még durvább dolgokat is tesznek. És a szülő csodálkozva mondja azt, hogy „pedig mi megadtunk neki mindent! Hogy lett ilyen felnőtt a mi aranyos gyermekünk?!”

3. A helyes növekedés nem mindig megy magától. A nemes növényeket ápolni, gondozni kell. A talajt folyamatosan tisztogatni kell a gyomtól, a kártevőktől. A növényt pedig segíteni kell a növekedésében, hogy valóban jó és sok gyümölcsöt teremjen. Ugyanígy az Isten Igéje arra tanít bennünket, hogy nekünk is oda kell figyelnünk a növekedésünkre több területen is, hogy valóban növekedjünk a jóban. Az Ige a növekedés három területére fókuszál.

I. Növekedés a kegyelemben. Az 2Pt 3,18-ban olvasunk a kegyelemben való növekedésről: *¹⁸Sőt, inkább **növekedjétek a kegyelemben** és a mi Urunk és üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében. Neki legyen dicsőség most és az örökkévalóság napján!*

Mit jelent növekedni az Isten kegyelmében?

A kegyelemben való növekedés tulajdonképpen egy folyamatos formálódást jelent. Ebben a folyamatban egyre jobban megismerem Istent, és megismerem az Ő Fiát, Jézust. És miközben egyre jobban megismerem Krisztust, aközben egyre inkább követem is Őt és minél hűségesebben követem cselekedeteimben, szavaimban, indulatomban Krisztust, annál jobban krisztusivá formálódik a jellemem.

Pál apostol így mondja ezt a galatáknak: *¹⁹gyermekeim, akiket újra fájdalmak között szülök meg, **amíg kiformalódik bennetek Krisztus.*** Vagyis az apostol folyamatosan tanítja a gyülekezetet, inti és figyelmezteti az ellenszegülőket, a vitatkozókat, akik mindig jobban akarják tudni a dolgokat. És közben lassan, nagyon lassan krisztusivá formálódik a gyülekezet jelleme.

Növekednek az Isten kegyelmében. Ez azt is jelenti, hogy minél előrébb járnak a hit útján, annál kevésbé akarnak saját erejükből és saját jószágukból üdvösségre jutni, hanem egyre jobban az isteni kegyelemben bíznak.

Növekedni a kegyelemben azt is jelenti, hogy egyre jobban rábízom Istenre azt, amit magam nem tarthatok kézben, amit nem tudok megoldani, ami felett nincs hatalmam. Elfogadom az Ő gondviselését, de megteszem mindazt, amire lehetőséget adott nekem, hogy megtegyem.

II. És ezen a ponton kapcsolódunk a növekedés második területéhez: növekedni az üdvösségre. Ebben Péter apostol tanítása lesz fontos számunkra, aki ezt írja első levelében: *¹Levetve tehát minden gonoszsgot, minden álnokságot, képmutatást, irigységet és minden rágal-mazást, ²mint újszülött csecsemők a hamisítatlan lelki tejet kívánjátok, hogy azon **növekedjete az üdvösségre**, ³mivel megízleltétek, hogy jóságos az Úr.* 1Pt 2,1-3

Ahogy a csecsemőnek az anyatejre van szüksége, mert abban van minden, ami fontos a növekedéséhez. Éppen úgy a lelki növekedéshez is megfelelő táplálékra van szükségünk, hogy azon növekedjünk. És nemcsak úgy általánosságban kell növekednünk, hanem a mi lelki növekedésünknek határozott célja van: az üdvösségre kell növekednünk.

Péter apostol arról beszél, hogy amikor az ember hívővé lesz, Krisztus követője lesz, akkor ez olyan határozott irányváltás az életben, aminek több következménye is van. **Változik a magatartásunk, változik az indulat, ami bennünk van.** Péter meg is nevezi, hogy mit kell, mint egy rossz ruhát levetkőzni, hogy felvehessük az új ruhát. Le kell vetni a gonoszsgot, annak mindenféle formáját. És minden álnokságot, képmutatást és rágalmazást.

Többekkel beszélgettem mostanában arról, hogy a közösségi oldalak, élükön a facebook, mennyire teret ad annak, hogy az emberek gúnyolják, szidalmazzák, rágalmazzák, becsméreljék a másik embert. Azt, akivel nem értenek egyet valamiben, arra olyan gyűlölet árad legtöbbször teljesen idegen emberektől, hogy félelmetes. Pedig annyi sok jóra is lehet használni ezeket a közösségi oldalakat!

Nekünk, istenfélő, hívő embereknek lehet ez egy határozott küldetésünk is akár, hogy mutassuk meg minden lehetséges módon és helyen, hogy az Úr bennünket folyamatosan Krisztushoz hasonlónvá formál. Ha írunk valamit a facebookra, akkor az legyen másokat építő, gazdagító. Ha valakivel esetleg nem értünk egyet, akkor is tisztelettel és kedvesen beszéljünk vele. Ha bennünket ér esetleg bántás vagy szidalmazás, akkor se válaszoljunk mi is durván, káromkodva, szidalmazva.

A krisztusi életnek következménye, hogy **változnak a szavaink, és változnak a szokásaink.** Ha növekedni akarunk az üdvösségre, akkor igenis változzanak a szavaink is és a szokásaink is. Aki káromkodik, aki trágár szavakat használ, az hagyja el a káromkodást, ne beszéljen trágár kifejezésekkel. Legyen a beszédünk is tiszta, másokat építő. Ebben is látszódjon meg rajtunk az, hogy hiszünk Istenben és követjük Krisztust!

III. A növekedés harmadik területe: növekszünk az Isten ismeretében. *⁹Ezért tehát attól a naptól fogva, amelyen ezt meghallottuk, szüntelenül imádkozunk és könyörgünk értetek, hogy tökéletesen megismerjétek az ő akaratát minden lelki bölcsességgel és belátással, ¹⁰hogy élhessetek az Úrhoz méltóan, teljes mértékben az ő tetszésére, és teremjete gyümölcsöt mindenfajta jó cselekedettel, és **növekedjete Isten ismeretében.*** (Kol 1,9-10)

A Kolossében élő keresztyéneknek írta ezt Pál. Az apostol hálát ad a gyülekezet hitéért és a szeretetért, amely a gyülekezeti tagokban él. De tovább is szeretné segíteni a gyülekezet lelki fejlődését és növekedését, és egészen konkrétan azért imádkozik, hogy a gyülekezet tagjai még sokkal jobban, sőt, tökéletesen megismerhessék Isten akaratát.

Vegyük ezt magunkra! Mi is növekedjünk Isten Ismeretében! Hogyan tehetjük ezt meg? A legegyszerűbben úgy, hogy rendszeresen, naponta olvassuk az Igét. Isten a legteljesebben és számunkra a legerthetőbb módon a Szentírásban jelentette ki önmagát. Akkor és úgy ismerhetjük meg Őt, akkor növekedhetünk Isten ismeretében, **ha rendszeresen olvassuk és tanulmányozzuk az Igét.**

Ha valakinek rossz a szeme, akkor arra is van már lehetőség, hogy meghallgassa a Bibliának minden egyes fejezetét. Sokféle ún. hangos Biblia elérhető már.

Nagyon sokféle lehetőség van arra, hogy tanulmányozzuk az Írásokat. A református Biblia-olvasó Kalauz csak egy a sok közül, mellyel kb. 3 év alatt lehet végigolvasni a Szentírást. De ezen kívül vannak életvezetési vagy bibliai témákat feldolgozó sorozatok, melyeket követhetünk. És még nagyon sok lehetőség van az Isten Igéjének megismerésére. Bárkinek szívesen segítünk is ebben személyesen.

IV. A növekedés negyedik területe az, amikor a gyülekezet egésze növekszik. A Cselekedetek könyvében ezt olvassuk az első gyülekezetéről: ⁴⁷*dicsérték Istent, és kedvelte őket az egész nép. Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel.* ApCsel 2,47

Gyakorlatilag azt állapíthatjuk meg, hogy ha az egyes emberek növekednek a kegyelemben, növekednek az üdvösségre és növekednek az Isten ismeretében, akkor az Úr megadja azt az ajándékot, azt az áldást, hogy a gyülekezet egésze is növekszik az üdvözülőkkel, a megtérőkkel, a Krisztus-követőkkel. Ha te is, ha én is, ha mindnyájan növekszünk, akkor növekedni fog a gyülekezetünk is!

Ez sajnos fordítva is igaz: ha nem növekszünk egyesével, akkor nem fogunk növekedni közösségünkben sem. Úgy érzem, hogy ebben az állapotban vagyunk most, mivel nem növekszünk egyenként, és ezért nem növekszünk, mint gyülekezet sem.

De mi az, amit tehetünk ebben a helyzetben? Egyrészt kérnünk kell az Urat, ahogy az apostolok, a tanítványok tették a Lk 17. rész szerint ⁵**Az apostolok így szóltak az Úrhoz: Növel a hitünket!** ⁶**Az Úr ezt válaszolta: Ha akkora hitetek volna, mint egy mustármag, és így szólnátok ehhez a vadfügefához: Szakadj ki gyökerestől, és gyökerezzen meg a tengerben – az engedelmességednek.**

El kellene indulni a személyes lelki növekedés útján, hogy növekedhessen a gyülekezetünk is! Tehát nekünk is törekednünk kell a növekedésre. Kérnünk kell az Urat, hogy növeljen az üdvösségre minket, és neveljen bennünket, a hitünket, az istenismeretünket.

Másrészt pedig el kell fogadnunk, hogy az Úr adja, adhatja a növekedést. Nem erőlködhetünk, hogy nagyobbak legyünk bármiben is.

A Mk 4. rész szerint így tanított Jézus:

²⁶Jézus ezt is mondta: *Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember magot vet a földbe, ²⁷azután alszik és felkel, éjjel és nappal: a mag sarjad és nő, az ember pedig nem tudja, hogyan. ²⁸Magától terem a föld, először zöld sarjzat, azután kalászt, azután érett magot a kalászban. ²⁹Amikor pedig a termés engedi, azonnal nekiereszti a sarlót, mert elérkezett az aratás ideje.*

Tehát **Isten adja a növekedést, és ez az, ami igazán számít!** Imádkozzunk ezért az Úrtól való növekedésért! Ámen.

Loment Péter lelkész